taakseni sitä väitettäni, että me "isänmaalliset työläiset" olemme sellaisia auringonpaisteen uinuttamia, että "liikemiesten johtajat" voivat aivan avoimesti syöttää meille tuollaista pajuköyttä — ulkomaalaisia tai ei! Me tiedämme, että nuo "kunnianhimoiset" liikemiehemme ovat kehityksen kannalta aivan samalla tasolla kuin mekin — kaikki työläiset — niin että monen heistä täytyy palkata laskennon ja kirjanpidon tuntijan, voidakseen kunnollisesti tilittää kansan tallettamat rahat — ja jokainen tietoinen ihminen tietää, että kirjanpidon oppiminen ei ole muuta kuin samallaista, minkä jokaisen käsityöläisen täytyy oppia: se on yksinkertaisempikin. Pääasia on, että on saanut siihen jonkunverran ohjausta! — Nämä nyt kuitenkin ovat niitä "kansanjohtajia" — liikemiestenkin! Mitä luulette?!

Se seikka, että mainitsemani pankki on kyennyt pystyttämään hyvinvoivan pankkiliikkeen West Berkeleyssä, ei täten näytä paljonkaan neron tuotteelta, vaan siltä, että "kunnianhimoiset" putosivat "hyvään tilaisuuteen" oikealla ajalla — että työläiset pysäyttävät jokaisen mahdollisen hikipenninsä siihen. Koko "vertailnäly" supistuu siis vain siihen, että älysi avata säästöholvin ja kiihottaa työläisiä itseään kieltäen säästämään hikipenniään, jolla pankki tekee moninkertaista voittoa osakkeiden omistajien voitoksi — vai mitä luulette?

Tällainen on peittelemätöin tilanne — ilman syyttelemättä ketään erityisesti — ellemme "me isänmaalliset" työläiset itseämme. Mitä arvelette? Kaiken mokomin tämä on vasta alkupuoli koko asiassa. Mr. Gunn toivoo, että kaikki tehtaat ja maakauppiaat perustaisivat keskusliikkeensä "meidän päähän", joka yhteisomistuksella rakentaisi virkahuoneistorakennuksen joka olisi uljain koko kaupungissa, ja avaisi konttorinsa siinä "seurasalin" ja yleisen Californian tuote-näyttelyn. Puhuja pitää sitä aivan luonnollisena, sillä — "siten voidaan keskittää huomio niihin etuisuuksiin, mitä meillä on tarjolla" — kuten hän sanoo — tarjota kaikellaista unijuomaa vallan arvaamattomista hinnoista!

Now, minä olisin yksi niistä, joka haluaisin nähdä West Berkeleyn edistyvän — edistyvän niin ja sillä tavalla, että kanssaveljeni siitä todellisesti hyötyisi, eikä vaan pankki ja sen "johtamat" tehdasliikkeet. Mutta suunnitelma näyttää nykyisellään peräti epätietoiselta siinä suhteessa. Kuitenkin työläisveljeni ovat niitä, joita tarkotetaan "kiinniottaa", — ja jos siinä löytyy "pyrkivää liikeneroa", niin on se Mr. Gunn'in, kanssa ulkoapäin tuotua, sillä hänen "opetuksensa" ovat jostakin Minnesotasta, jossa on harjottanut pankkiliikettä, ennenkuin osti "johtavan aseman" West Berkeleyn pankissa.

Olkoon vielä kerran muistutettu, että — jos tämä lieneekin jonkunverran huvittavaa — ainahan me työläiset iloitsemme työn yltäkylläisyydestä —, minä en syytä Mr. Gunn'ia eikä sitä "liikeneroa" jota hän mahdollisesti tuo "Länsipäähän". Nero tai ei, hän on tämän kapitalistisen järjestelmän tulos -- jossa jokaisen täytyy näyttäytyä mahdollisimman paljon "suuremmalta" kuin on — peittää omaa pikkuruisuuttaan. Ja juuri sillä, että joku on "älynnyt" näyttää suuremmalta kuin oikeastaan on, meidän ympärillämme on kasvanut johtava rengas — joka rehelliselle työläiselle on ollut vastenmielistä. — "You see?!"

✣ ✣

Kuten sanottu, kaupunkiimme on saapunut tehtailijain johtaja. Hänen ympärilleen on kerääntynyt joukko kalpeaa ja sekaväristä yleisöä. Jotkut niistä näyttäytyvät nerokkaammilta kuin toiset. Ne saivat etusijan joukojen yli, jotka huriasti huopailivat edes ja taa. Se oli merkillinen näköala kuohuvassa elämässä — miten yhdentekevää ihmisille on miten heitä johdetaan — kunhan vaan "johdetaan". Meidän "isänmaallinen" työväestö ei näytä perustavan johtopäätöksistä, lopputuloksista. Kun kapitalistin palkattu puustaaja puhuu — sanotaan kauniilla opistomaalla — osoittaen Kultaporttia helteisen auringon valaisemana, niin tuhannet antavat "johtajien" pulittaa taskut puhtaiksi, kuten se oli. Laineen lemmetär, avaruuden sulotar — naamioittu vapaus ovat tehneet tehtävänsä — "mailman tiukkia pulmia ratkaistaessa". Ja Berkeleyssä ei ole tapahtunut surkeammasti.

Tämän kirjottaja ei ole oppinut ennustamaan tulevaisuutta varten, mutta tapahtumat ovat kapitalisteja huolestuttavia. Ne työläisten edistyspuuhat Amerikoissa ovat siksikin huomattavia. Ikävä vaan, että ne ovat enimmäkseen "ulkomaalaisia". Moni luulee, että ylemnänä mainitsemani seikat ovat tartuttaneet venäläisen ruton maahan— joka olisi vaan historian ennustusten täydentämistä — joka ei ole useinkaan pettänyt. Varmaa vain on, että löytyy paljon niitä, jotka sydämestään iloitsevat uudenajan sarastuksista. Ja me sosialistit emme ole vähimmän isänmaallisia säilytettävisä asioissa! Ja minä haluaisin sanoa veljet: Me täällä puhumme liian paljon tuulille, pieksämme tyhiää — tinkimiseksi vain! Heitetään se pois ja otetaan tarmolla vastaan se mikä tulossa on! Kapitalistiset "suuremmilta näyttäjät" ovat narrailleet meitä tarpeeksi ja sen päälle onnistuneet — kun me olemme nukkuneet! Kapitalistiset "johtomiehet" ovat siten voittaneet kansan suosion, eikä paljon järjen teoilla.

Kapitalisteilla jotka nyt kokoavat liepeitään yhteen suojukseen — meidän presidenttilämmekin — olisi ollut hyvä tilaisuus palvella kansaa, mutta niillä ei ole oikeita perusteita, jos tahtoa olisikin. He eivät ymmärtäneet kansan tilaa — niitä muutoksia jotka on tapahtunut — kuten arvoisa presidenttimme aikoinaan tunnustikin. Ikävä, että itsekin on siitemmin eksynyt. Kaikki on muuttunut — tulee muuttumaan pohjaan asti. Suuret liikeyritykset — isommat kuin Mr. Gunn, y. m., suunnittelevat West Berkeleyssä — ovat kokonaan rikkoneet "kansanvallan" ihanteet; ja hallitus on auttanut sitä — auttamalla suur-trusteja — sitomalla suurkilpailijat paaluun "pelastusta" ennätyttäen!

Minä puhun uskollisesti ainoastani, kunnioitan maatani, hallitusta ja lakia — mutta minä myöskin huomaan, että jotakin on perustelmallisesti vinossa koska kapitalistit, harvat, voivat saalistaa, kuten meillä tehdään, kansan pyhimpien tarpeiden ja vaatimusten kustannuksella. Joka kulmaltahan tulee ilmi miten tuotannon keskittäjät ovat pelanneet pettääkseen kuluttajia ja heidän valitsemiaan lain valvojia: jo yksinpä Liittohallituksen erikoistutkijan Mr. Heneyn havainnot sen todistavat. Ja niitä on paljon muita todistuksia.

Kaupparengas ja pankkeja perustavat "kansan johtajat", kuten edellä on mainittu, ovat viekkaita — kaikien "nero" yhteen pantuna — mutta he eivät ole enää tarpeeksi viekkaita peittämään omaa kavaluuttaan. Me valveentuneet työläiset — te kaikki kun tulette ajatelleeksi — huomaamme, lyhyesti puhuttunakin, aina vaan lisää todistuksia sosialismin täydellisyydestä ja rehellisyydestä, että sosialistipuolue on se, joka pelastaa kansan orjankahleista, talutuksista, nälkäkuolemasta, joka kukistaa laillistetun valtatierosvouksen.

H. J—sen.

BERKELEYN KIRJE.

II.

SISÄLLYS: Mäki-sivu syytteessä.— "Yhdessä seisomme, hajallaan kaadumme". — Sivukanne.

Olen kirjotellut lyhyitä kuvauksia kunniallisesta "mäki-sivusta" ja tulen ne "naulaamaan" tuonnempana kapitaalin omiin jalustimiinsa — jos niukka leipäni sen sallii. Ne syyt, joiden takia minun ja miljoonien täytyy puristaa nälkä vyötä, johtuvat mäkisivulla asuvien vääryyksistä, saalistuksista, tyranniudesta. Meidän syytöksemme ovat täten enemmän kuin oikeutettuja. Me voimme ne todistaa lukemattomilla eri tavoilla, mutta vaikuttavimmin niillä kapitalistien kätyrien piiskaniskuilla, joita jokainen ammattityöläinenkin tuntee ruumiissaan — puhumattakaan ammattittomien ihmisten helvetillisestä asemasta ja kärsimyksistä.

Siitä, että meidän kapitalisti-herramme nyt puhuvat joko ainoastaan sodasta, tai osottavat kukkaisia pihamaitaan sekä jumalallista ilmanalaa ympärillään, sitä me työläiset, me niin isänmaalliset työläiset, emme ota täyden merkityksensä kannalta. Minusta sen pitäisi oleman merkillisimmän meille juuri tällä hetkellä. Me emme elä niistä, emme voi nauttia niiden "taivaallisuutta" ellemme saa omistaa mitä tuotamme!

Sitten jossain välissä meille jaaritellaan "kunnallisparannuksista". Kapitalistit tietävät, että kuin he saavat työläiset jättämään järjestymisasiansa ja yhteistoimintansa sivuasiaksi ja sitten hajottaa voimamme, niin heidän kapitalistien voittonsa on taattu.

Jokainen valveentunut työläinen, mies tai nainen, on huomannut, että kapitalistinen hallitus — "puolueeton" tai puoluevaltainen — ei ole missään ollut kansanvaltainen. Se on aina ohjaillut ja määräillyt yleistä mielipidettä. Ne kansanvaltaisuudet, mitä historian ajoilla on saatu aikaan, ovat tulleet kansanenemmistön vaikutuksesta, mikäli se on arvannut niitä vaatia hallitsevalta vähemmistöltä. Ja mikään yksilö ei siinä ole ollut kokonainen tekijä, vaan jokainen sellainen edistys on saavutettu yhteisvoimalla. Ja tämänpäivän työläisten käytävänä on sama kamppailu. Me nyt tarvitsemme mitä luiimman teollisen ja valtiollisen järjestön voittaaksemme kapitalistien biljoona-varustukset. Muutoin menetämme entisetkin saavutuksemme.

Tämä on minusta niin selvä asia, että se ei kaipaa muita todistuksia. Kuitenkin niiden varalle, jotka haluaisivat luopua vallitsevistakin oikeuksistaan ja vapauksistaan, voisimme osoittaa työläisten järjestymätöntä ja järjestvnyttä tilannetta — siihen on täälläkin tilaisuutta — vielä nytkin, jolloin järjestyneen työväen taistelut ovat arvaamattomasti auttaneet järjestymättömienkin asemaa kaikin puolin.

Meidän täytyy siis huomata, kun puhutaan esimerkiksi yleishyötyvälineiden kunnallistuttamisesta, tai muusta samanlaatuisesta yhteiskuntaasiasta, että se pitää alunpitäen asettaa kannalle, jossa kaikki kansalaiset saavat siitä tulevat voitot ja hyödyn. Se on sosialistinen periaate, se täytyy olla koko kansaa tarkottavan kunnallistuttamistyön eittämätön perusta. Mikä muu "suunta" tai "ohjelma" riistää edelleen suurelta enemmistöltä hyvinvoinnin, johon se on oikeutettu. Mikä muu "pohja" tahansa tekee yhteiskuntaomistukselle liian soukan puitteen ja edellyttää rengastelua.

✣ ✣

Luin t. k. 11 p. S' F. "Callista" kirjotuksen, jossa ylistetään "työvoiman liikkeelleasettamista" Californiassa — värväämistä valtion määräysten alaisena. Tämä kysymys on niin syväluontoinen työläisille tässä valtiossa ja kautta maan ,että meidän ei pitäisi laskea sitä ohi ilman huomiota, mietintöä. Siinä piilee se vaara, jota Toverissa on kautta vuosien osotettu — ja josta tämä kirjeeni pyytää muistuttaa — saada työväki kaikkialla tinkimättömän valtiovallanalaisena raatamaan kapitalisteille voittoja.

Pontena yllämainitulle "Call" kysyy että miksi otetaan hallitukselle rautateitä, rajotetaan ja hallitaan ravintoaineiden myyntiä ja ostoa; miksi värvätään nuorukaisia, maan tarmoa ja vipeyttä taistelemaan "meidän vapaudestamme ja tasaarvoisuudestamme, sekä merien vapaudesta, jos ylenkatsotaan kaksi suurinta tekijää, joista edistyksemme ja hyvinvointimme ja koko valtakuntamme elämä riippuu — maa ja työ?"

Call puhuu selvää kieltä. Lukekaa ylläoleva toiseenkin kertaan! Me sosialistit olemme sen jo kauan tienneet, miten häikäilemättömiä kapitalistien kätyrit voivat olla; ja tämä on vain yksi lukemattomista samallaisista kehotuksista hallitukselle kuristaa työläiset sodan nimessä. Me myöskin tiedämme, että tämä maa on äärettömän rikas — että sen kansa voisi olla hyvinvoipa, jos poistettaisiin kapitalistien sfalistaminen, että tilanne, jossa työläiset nyt ovat että miljoonien — sotakiireenkin aikana — täytyy kulkea työttöminä, että tuhansien työnhaluisten perheitten täytyy olla nälissään — johtuu omistavan luokan väärinteoista, ja kukaan ei tiedä sitä paremmin kuin California! Täällä samat "kansanpalvelijat", kuten Call, kertovat että esimerkiksi munat makasavat 60 senttiä tusina sen takia, että yksityisten säilytyslaitoksissa mätänee biljoonia laatikoita munia — hintojen kohoamista odottamassa! Ja voihin, lihaan, sokeriin ja jauhoihin nähden on tilanne aivan samanlainen.

✣ ✣

Käsittääksemme kapitalistien kavaluutta politiikassaan, täytyy meidän muistaa, että häikäilemättömimmät teot suorittaa pieni kätyrijoukko. Tuskin kukaan on niin suuritunteinen kuin muutamat meidän alimmissa viroissa toimivat esim. värvivaliokunnissa, joita kirjottaja tuntee. Alimmat viralliset tekevät paljon sellaisia töitä, joita "kansalle vastuunalaisimmat" eivät itse tekisi. Siksi meillä ovat ne monet tarpeettomuudet valitsevissa oloissa, joita ei laki eivätkä ylemmät toimihenkilöt muka sallisi — mutta ne ovat, salli tai ei.

Kapitalistien tarkotus koko tässä pelissä on työväen voimain vähentäminen ja käsitteiden hämmentäminen — ja siinä ylempänä mainitsemani "Callit" ovat vallan tehokkaita. Kapitalistien pikkupolitikoitsijat tietävät, että kun he saavat veden sameaksi, niin heidän syöttinsä ovat maukkaampia. Kun työväen kysymyskin ensin sekotetaan kaupungin rantaliejua sotkeammaksi, niin kätyreille jää tilaisuutta saalistamiseen "olojen puhdistamisessa."

Nämä kysymykset ovat selviä järjestyneille, mutta miten saadaan "raiska pois toisen silmästä?" Miten saadaan riveihin ne, jotka ovat eksyneet oikeasta asiasta — ne jotka eivät näe tai tunne orjaasemaansa? Monta niitä kumminkin on, jotka ovat pääoman ja omistavan luokan täysissä valjaissa, jotka tuntevat niiden kahleidensa raskauden, vaan eivät uskalla, osaa, pudottaa niitä. Sosialistien elämäntyö on opettaa ja auttaa heitä siitä tilanteesta. Pieni vähemmistö elää mukavuudessa ja työläiset elävät puutteessa ja kurjuudessa — kirkkolaiset, raittiusseuralaiset — kaikki vähemmistön sortovallan ja pakotusten ahdistamina. Työväellä on kuitenkin valta käsissään, jota ei maamme sotavoimakaan voisi vastustaa! Milloinka miljoonat osaavat sitä ymmärtäväisyydellä käyttää? Milloinka miljoonat oivaltavat voimansa yhteenliittymisen kautta vaikuttaa myöskin lakeihin, muuttaen niitä vaikuttamaan puolestamme? Voimamme nykyisellään ovat tehottomia; puute ja kurjuus vain kuristavat joukkoja. — Vai olisiko niin onnettomasti, että ne, jotka ovat olleet orjia, tahtovat yhä edelleenkin orjina pysyä, — ne, jotka muodostavat yhteiskuntaelämän peruskiven, jolla koko mailman sivistys lepää? Onkohan niin, että kymmenet miljoonat meistä isänmaallisista kapitalistien palkkaorjista vaan kiristävät orjakahlejtaan kapitalistisen pakkovallan uhreina? Haluavatko he yhä myyttää itseään kuin karjaa mailman markkinoilla, paavin "vapaakirkon" papin siunaamina, sokaisemina? Kapitalisti on liikkeessä ostaakseen työn ytimen, ihmiselämän, lapset ja "sielunkin" muutamasta penningistä! — Ja me työläiset olemme niitä vaivaisia syntisiä — valmiita myytäväksi!

Mutta me valveutuneet työläiset olemme kuitenkin paremmassa asemassa kuin orjat ennen — joskaan olemme kuitenkin paremmassa asemassa aseperustelujamme täytäntöön. Työmme kuitenkin on varmasti kasvattavaa ja rakentavaa ja johtaa yhteiskunnalliseen kumoukseen, kun mainitsemani enemmistö on saatu valistumaan ja toimimaan meidän kanssa yhdessä. Ja vaikka me olemme saman kapitalistisen pienen vähemmistön pakkovallan ja saalistajien riistettävinä, niin meillä on valoisampi mailmankatsomus, inhimillisempi elämänymmärrys. Ainoa asia on, että sosialistipuolue ja osastot virkenevät tositoimintaan — olivatpa niiden jäsenet "ulkomaalaisia" tai "sisämaalaisia".

H. J—sen.

Naimiskauppoja kirjevaihdon avulla

Minä nyt olen kuitenkin "ulkopuolella" nykyään tekemään naimakauppoja enempää suullisesti kuin kirjeellisestikään, mutta sielunruoka on meille kaikille tervetullutta aterian välipaloiksi.

Niin, niin, minä koetan parhaani mukaan selostaa teille rakkausseikkailuani kirjevaihdon avulla, sen mukaan kuin enään muistan.

Se oli eräs vuoden syyskuun puoliväli, jolloin sattumalta sain käsiini "New Yorkin Uutiset". Sen toisella sivulla oli naimailmotus: Tytöt, haluatteko naimisiin j.n.e. Kirjotin heti — mutta tuo puolivillanen toveri olikin raajarikko ja hänellä oli toisenlaiset mielipiteet elämästä kuin minulla. Mutta mitäs siitä! Aika sen sitten näyttää, arvelin. Kirjotin aina vastauksen hänen kirjeesensä hyvin huolellisesti.

Minulla oli suuretkin toiveet hänestä. Hän lähetti minulle valokuvansa ja selitti kaikki hyvät puolet. Mutta kerran minä kysyin, minkätähden hän oli ottanut asuinpaikakseen Mexico City'n, Mex. Siihen hän vastasi:

Rakas hunaja! Minä olen tullut Suomesta tänne suoraan, koettaessani saada terveyteni jälleen....

Ei selittänyt mitä tautia hänessä oli. En ajatellut sen pitemmälle. Onhan ihmisillä monta kertaa pieniä pistoksia, tuumin vain, ja että toisenlainen ilmanala usein sellaiset poistaa tuntemattomiin. Kuitenkin haudoin sitä mielessäni niin kauan, että päätin tehdä kysymyksen, minkälaatuinen tauti hänessä oli. Vastaus kuului tähän tapaan: Rakas .... Monet tuhannet kiitokset kirjeestäsi, jonka sain juuri vastaan ottaa ja huomasin että halusit tietää minkälainen tauti on minulla. Niin, Rakas! Älä pelästy. Minä sen sinulle kyllä sanon. — Minulla on vatsakatarri. Se on vaivannut minua noin kolmekymmentä vuotta. Nämä viisi viimeistä vuotta olen tuntenut itseni paljon paremmaksi. Tämän maan ilmanala sopii minulle, joten minä olen toivossa, että paranen. Voi, jos sinä tietäisit kuinka paljon olen kärsinyt ainoastaan vatsasta.

Kuule, Hunaja! Jos sinä voisit lähettää minulle 25 dollaria matkarahaksi, niin minä matkustaisin heti sinne sinun luoksesi, ja sitten päätettäisiin tämä meidän välinen kirjottelu sillä, että mentäisiin naimisiin.

Mutta ennenkuin sinä lähetät minulle matkarahan, niin minä pyydän sinun tekemään minulle pienen palveluksen, lähettämällä sinun valokuvasi hetimiten, se on ainakin pääasia tässä meidän rakkausseikkailussa.

Minä selitin parhaani mukaan, että minä olen köyhä leski ja että minulla on monta lasta, joista pitäisi huolehtia, ja jos minä menisin valokuvaan, niin se ottaisi puolen kuukauden leivän pois lasten suusta. Niin muodoin en minä voi sitä tehdä. Enkä ollut sitä halukas muutenkaan tekemään, minulla kun on naamaväärkkikin pitkänpuoleinen (aina kun katson peiliin, muistan vanhanmaan Pääsiäistä).

No, niin. Minä sanoin syyksi sen, että ei ole varoja mennä valokuvaan.

Hän kirjotti minulle, sanoi olevansa kovasti pahoillaan.

Aika kului — viikko joisen perään — eikä puhuttu mitään valokuvista. Mutta eräänä aamuna posti toi minulle — ylimääräisen kirjeen. Olin vähän hermostunut, luulin että se katarri vatsassa on tehnyt hänestä lopun. Avasin kirjeen huolellisesti.

Toukokuun 12....

Rakas Hunaja!

Minä olen kovasti hermostunut tänä päivänä ja siksi piirrän sinulle jonkun rivin. Älä tykkää pahaa, jos teen sinulle pienen kysymyksen. Minä luulen, että niinkin suuressa maailmassa kuin on California, pitäisi löytyä niin paljon rahaa, että yksi ihminen pääsee valokuvaan, jos vaan on siihen kova halu. Niin, olen varma, että sieltä löytyy sen verran rahaa. — Minua rupesi sisuttamaan, ajattelin: kyllä minä annan vastauksen senkin mokomalle käärmekeitolle, varrohan! Tällä kertaa en voinut sanoa vielä häntä kaikkein tuhmimmaksi, mutta vastaus oli pätevä. Minä sanoin: Toveri hyvä, kyllä sinä olet oikeassa, kyllä täällä Californiassa aina on niin paljon rahaa kuin siellä farmikontrillakin, mutta oletko sinä sitä tietänyt, että raha on yksityisomaisuutta, ja siitä pitää huolta vaan jotkut harvat suurmiehet eikä meidänlaiset ja jos et tästä vielä pääse selville, niin toisessa kirjeessäni sitte selvitän paremmin, jos sinun ylhäisyytesi sen sallii. Minä olin varma, että nämä viimeksi mainitut lääkkeet olivat tarpeeksi parantamaan vaikka minkälaisen vatsakatarrin Tietysti hän tuli oikein haltioihin, lukemalla tätä "lääketiedettä" oikealla tavalla. Seuraava kirje siitä ei ollut enää "minun hunaja ja pääskynen."

"Heinäkuun 19....

Sinä kirottu sosialisti olet minua vetänyt nenästä. Nyt minä ymmärän, sinä olet sosialisti! — Minä olen vannonut jo ennen, etten sosialistien kanssa ole missään tekemisissä, sitä vähemmän että nititen kanssa menisin naimisiin. Hyvästi!

Vatsakatarinen Madero ei ollut kuitenkaan siinä asteessa, se oli purjehtinut yli sen lainin jo noin 35 vuotta takaperin, mutta pääasia oli vaan puijata rahat pois tuhmilta, joita on kyllä paljon sellaisia tämän taivaan kannen alla; niin muodoin ei minulle tullut siitä vahinkoa, että olisin joutunut hänen kanssaan yhtä leipää syömään, jos minulla olisi ollut rahaa lähettää Maderolle ja parantaa hänen vatsakatarinsa, niin ehkäpä olisin saanut nauttia pyhästä avioliitosta hänen kanssaan. Eikös se raha ole mukava värkki!

Anna Aro.

Miksi kirjotamme kilpaa

Kun olin jo alottanut kilpakirjotukseni, niin luin Toverissa "Savon Jääkärin" esipuheen kilpakirjotukseensa. Oikein tyhmistyin, — esipuhehan se olisi pitänyt olla.

Kaikissa mitättömimmissäkin kirjatekeleissä on esipuhe, joten tällaisessa viikkoja kestävässä kirjailijakilpailussa olisi se pitänyt olla. Vaan liian oli myöhäistä. Siinä siis ensimäinen kolaus. Kumminkin hiukan toiputtuani ensi säikähdyksestä äkkäsin että eivätkhän ne toisetkaan kilpailijat ole esipuheita rustanneet, joten enemmistön joukossa sentään ollaan, vaikka se nyt näin käykin.

Palkinnoista en arvaa sanoa paljon mitään, sillä en ole koskaan palkittu, jos en ota lukuun sitä kuin pappi rippikoulusta päästyäni antoi katkismuksen, mutta kun se antoi jonkunlaisen kirjan kaikille toisillekin, niin ei sekään tainnut olla palkinto, oli vain ikäänkuin evästys matkalle, ja kun sekin on jäänyt ties mihin, niin tyhjin käsin ollaan. Kyllähän se tuo vanha palvelija: Armisen sanakirja, on käynyt jo koko kuluneeksi, mutta — ei taida uskaltaa toivoa, ehkäpä on "hänti" toisellekin.

Tämä esipuhe sentään taitaa olla kokolailla yhtäpitävä kirjotuskykyjeni kanssa. Ne ovat tähän asti jääneet niin raakalaistilaan, vaikka ikää on kyllä karttunut arveluttavassa määrässä, että niihin näin edeltäpäin luottaminen ei tule kysymykseenkään. Siksipä ajattelen, että tämä kilpailu on niinkuin käytännöllinen oppikurssi kehittää näitä kykyjä.

Vaikkapa näiden kykyjen kehittämisessä yhden ja toisen seikan tietäminen olisi äärettömän hyödyllinen, niin vanha sananlasku, "työ tekijänsä opettaa", suuressa määrin pitää paikkansa tässäkin. Yrittäessä kirjottaa, tulee vastaan lukemattomia pulia. Ei tahdo löytyä sopivia tarkotustaan vastaavia sanoja, lauseen kokoonpanossa on vaikeuksia, ja asiassa pysyminen ja asian kunkin eri osan hyvässä järjestyksessä esittäminen ovat miltei voittamattomia vaikeuksia. Vaan näihin vaikeuksiin useinkin löytää ratkaisun toisten kirjotuksista. Sillä silloin kun on aikomus jotain kirjottaa, niin se ikäänkuin kiihottaa lukemaan kirjotuksia siinä mielessä, että niistä saa valaistusta niihin vaikeuksiin, jotka ovat oman kirjottamisen pahimpana haittana. Ja kun kerran käytännössä toteuttaa pienenkin korjauksen, niin se on hyödyllisempi kuin useamman sellaisen tietäminen, jota ei ole sovittanut käytäntöön. Ja taas pieninkin edistys on edellytys seuraavalle.

Tämän kautta kehitämme kykyä kertoa tapahtuman, selittää jonkun asian tosiperäisesti, päästämättä joukkoon omiaan, ja julkituomaan omia ajatuksia. Josta taas seuraa kyky seurata tapahtumia tarkemmin, ja luoda selvä käsitys asioista ja yleensä selvempi ajatuskyky.

Siinä on mielestäni tämän kilpailun etuisuus; ja se tulee olemaan suureksi hyödyksi niille, jotka ottavat sen asiakseen ja käyvät siihen käsiksi innolla ja tarkotuksella saada jotain aikaan. Se tulee edistämään sitä, että lehtiemme toimittajat eivät tarvitse peukaloida jokaista lähettämäämme kirjotusta, vaan voivat niitä edes joskuskaan päästää sinänsä painoon. Se tulee edistämään selvempää käsitystä ja ajatusten julkilausumista, selvempää luokkatietoisuutta, joka on kaikista tärkein edellytys köyhälistön vapaustaistelussa.

L. L.

Yleisiä uutisia

RAUHANNEUVOTTELUT JATKUVAT VENÄJÄN JA SAKSAN VÄLILLÄ

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta)

pahtuneen rumanialaisten ja venäläisten bolsheviki-joukkojen välillä.

Bolshevikit eivät laske Venäjälle Amerikan diplomaattista asiamiestä.

Tukholma, 26 p. tammik. — Bolshevikien' täkäläinen diplomaattinen virasto on kieltäytynyt antamasta matkapassia Pietariin Amerikan lähetystön kolmannelle kirjurille Livingstone Phelpsille, joka tahtoisi palata takaisin Pietariin, josta hän on äskettäin tullut vaimoineen vierailemaan Tukholmassa. Ira Nelson Morris, Amerikan lähettiläs täällä ei ole virallisissa väleissä täällä olevan bolshevikien lähettilään Vorovskyn kanssa, mutta kun ei muutakaan keinoa ollut, eikä muita viranomaisia ole, joilta matkapassia Venäjälle olisi voitu saada pyysi Morris Vorovskyltä passin uudistusta Phelpsille, jolloin Vorovsky hyljäsi Phelpsin pyynnön. Bolshevikit ovat ennemmin kieltäneet matkapassit Amerikan lähetystön erikoisilta pikalähteiltä.

Kiinalaisetko katkasseet liikenteen Siperian radalla.

Harbin, Manchuria, 25 p. tammik. — Kiinalaiset viranomaiset täällä ovat kieltäneet kaikki tavaralähetyksen itäänpäin Siperian radalle saattaen Siperian kaupungeille elintarvepulan. Venäjän viranomaiset ovat protesteeranneet sen johdosta uhaten lakkauttaa rautatieliikenteen kokonaan Kiinan itäisellä rautatieradalla, joka on venäläisten hallussa.

Maxim Gorkija haavoitettu.

Pietari 26 p. tammik. — Maxim Gorkij, laajalti tunnettu laajalti tunnettu venäläinen kirjailija ja nykyisin sosialistisen sanomalehden julkaisija ja toimittaja on katumellakoissa lievästi haavoittunut. Häntä sattui kaulaan kuula hänen ajellessaan eilen kadulla. Kuula ammuttiin tuntemattomalta taholta.

HALUTAAN TIETOJA

(20) Oscar Väre (Ware) sekä John Victorson. Lähettäkäpä osotteenne. Kirjeeni ovat tulleet takaisin. — Charles Ekholm 129 Northampton St., Easton, Pa.

RAYMONDIN ILMOTUKS.

J. WALDA
RUOKATAVARAKAUPPA
628—7th Ellis. Phone 103-W.

KENKIEN KORJAUSLIIKE
Adam Karjala
432 First St., Raymond, Wash.

RAYMONDILAISET Huom.

Älkää unhottako käydä Michaelsonin tupakka- ja pallohuoneessa, kun tarvitsette tupakkaa, makeisia, miesten vaatetavaroita, rihkamaa, suomalaista kirjallisuutta y. m., eli haluatte tilata puoluelehtiä.
A. T. Michaelson,
Puhelin 138-J. 213 W. Ellis St.

TILATKAA TOVERI!

Pohjois-Minnesotan metsämiehet levottomia

Virginiaan viety sotajoukkoja mahdollisen lakon varalle.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Jan. 26, 1918, as required by the Act of Congress October 15th, 1917.)

Virginia, Minn., 25 p. tammik. — Virginiaan on tuotu sotaväkeä sentähden, että työläisagitaattorien yhä lisääntyvä toiminta pohjois-Minnesotan metsissä on tehnyt sen tarpeelliseksi.

Eveleth, Minn., 26 p. tammik. — Tänne on saapunut 50 Minnesotan kansalliskaartin sotilasta ollakseen valmiina lähetettäväksi mille metsäkämpälle tarvitaan rettelöitten puhkeamisen estämiseksi. I. W. W. liiton kerrotaan levittäneen lakkoagitatsionikirjallisuutta täkäläisille metsätyöpaikoille tarkoituksella saada miehet alkamaan lakon helmikuun 1 päivänä. 16 sotilasta on jo aikaisemmin lähetetty Cussoniin, jossa kerrotaan lakkoagitatsionikeskuksen olevan.

Oletko hankkinut Toverille uuden tilauksen tällä viikolla?

Huono Vatsaiset
HUOMATKAA!
"Mieheni vatsa on kiusannut häntä useamman vuoden. Stumeze lääke on antanut hänelle niin paljon huojennusta, että hänen vatsansa ei ole kiusannut häntä jälkeen sen nauttimisen."—Mrs. Norah Meek, Woodbury, Ky.

STUMEZE
uudenaikainen vatsalääke vaikuttaa taikavoiman nopeudella. Myytävänä takauksella kaikissa rohtokaupoissa.

SALAISET
Miehen taudit,
n. k. Tuskalliset vuodot,. Veremmykytys..... Hermovuodot. y. m. ovat selitetty ja lääkehinta ilmoitettu kirjassa No: I... joka on vapaa kaikille suom. miehille, jotka sitä pyytävät.
P. A. LIGNELL CO.
SUPERIOR, WIS.
Lignell'in Suom. Apteeki

WHITESIDE UNDERTAKING CO.
HAUTAANTOIMITTAJAT
Telefooni 136-364. — Hoquiamin osote: 420 K St. Telefooni 136.
Aberdeenin esote: 109-111 E. 2nd.

Toverittareen halutaan toimittaja

Täten julistetaan toimeensakykenevien toverittarien haettaväksi toimittajan paikka Toverittaressa. Hakijalta vaaditaan kyky käyttää suomen- ja englanninkieltä, tuntea sosialidemokratisen työväenliikkeen periaatteet ja menettelytavat ja osata niiden mukaan toimittaa lehteä.

Hakemukset palkkavaatimuksineen ovat lähetettävät Toverin johtokunnalle ennen helmikuun alkua, 1918, ja toimeen on astuttava heti kutsun saatua.

TOVERIN JOHTOKUNTA,
Box 99, Astoria, Ore.

Kuluttakaa rahanne
siellä, missä se tulee hyödyttämään työläisiä
Me pidämme täydellistä yleistä sekatavaraa varastossamme — tuoretta ja savustettua lihaa.
WILKESON CO-OPERATIVE ASSOCIATION
(Työläisten kauppa)
WILKESON, WASHINGTON

H. SLIKERMAN
Asianajaja ja Lakimies.
Pacific Bldg. Room 631
SAN FRANCISCO, CAL.

SIISTIÄ KALUSTETTJA HUONEITA
Matti Reiniltä
108 Broadway, Seattle

SEATTLE NOTION CO.
Tehtailijat, asioitsijat ja välittäjät hienoille nahka-rahakukkaroille, rahaväille, miesten vöille, teräaseille, juveelitavaroille ja silmälaseille ja -tarpeille.
Telef. Main 5954, Room B, Pacific Blk., 157 Yesler Way, Seattle, Wash

Suomalaisille hyvin tunnettu
VALOKUVAAJA H. T. MOTOYOSHI
Valmistaa parhaita valokuvia
2009½ Fillmore st.,
SAN FRANCISCOSSA

San Franciscon
S. S. Osaston talolla, 20 Flint Street,
Lauantaina helmik. 2 p.
kello 8 illalla.
WEST BERKELEYN S. S. OSASTON NÄYTELMÄSEURA
esittää kappaleen
'NUORUUS'
Näytelmä kolmessa näytöksessä, neljässä minutoksessa.
Englanninkielestä suomensi IIVARI WAPAA.
Sisäänpääsy 40c ovella; etukäteen 35 senttiä.
LOPUKSI TANSSITAAN.
HUOM.! Seuraava kappale on "SYIDEN KIROUS"
SUNNUNTAINA, 10 P. HELMIKUUTA.